

സഹജപുരുഷാർത്ഥിയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ

ബാപ്ദാദ തന്റെ സ്നേഹികളും സഹയോഗികളുമായ കുട്ടികളെ കണ്ട് ഹർഷിതനാവുകയാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെയും മിലനത്തിന്റെയും ഭാവനയാകുന്ന രണ്ടു ശക്തികളുടെ ആധാരത്തിൽ നിരാകാരനും ആകാരനുമായ ബാബയെ തനിക്കു സമാനം സാകാര രൂപത്തിൽ സാകാര സൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടു വരുവാൻ കുട്ടികൾ നിമിത്തമായി തീരുന്നു. ബാബയെയും കുട്ടികൾ സ്നേഹത്തിന്റെയും ഭാവനയുടെയും ബന്ധനത്തിൽ ബന്ധിക്കുകയാണ്. അതിൽ ഭൂരിപക്ഷവും മാതാക്കളാണ്. ഭഗവാനേയും ബന്ധിച്ചുവെന്ന് മാതാക്കളുടെ ചരിത്രവും ചിത്രവുമാണ് കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏതു വ്യക്ഷത്തിലാണ് ബന്ധിച്ചത്? ഈ പരിധിയില്ലാത്ത കല്പവ്യക്ഷത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെയും ഭാവനയുടെയും കയറുകൊണ്ട് കല്പം മുൻപും കെട്ടിയിട്ടിട്ടുണ്ട്, ഇപ്പോൾ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുകയാണ്. ബാപ്ദാദ അങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികളുടെ സ്നേഹത്തിനു പ്രതികരണമായി, ഏതു കയറുകൊണ്ടാണോ ബാബയെ ബന്ധിച്ചത്, ആ സ്നേഹത്തിന്റെയും ഭാവനയുടെയും രണ്ടു കയറുകൾക്ക് ഹൃദയ സിംഹാസനമാകുന്ന പലക കൊടുത്ത് ഊഞ്ഞാലാക്കി മാറ്റി കുട്ടികൾക്ക് കൊടുക്കുകയാണ്. ഈ കല്പവ്യക്ഷത്തിനത് പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്നവർ ഈ ഊഞ്ഞാലിൽ സദാ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എല്ലാവർക്കും ഊഞ്ഞാൽ കിട്ടിയല്ലോ, ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്നും ഇളകി പോകുന്നില്ലല്ലോ അല്ലേ? സ്നേഹത്തിന്റെയും ഭാവനയുടെയും കയറുകൾ ശക്തിശാലിയാണല്ലോ, കീഴ്മേലായി പോകുന്നില്ലല്ലോ. ഊഞ്ഞാലാട്ടി തരുന്നുമുണ്ട്, ഉയരത്തിലേക്ക് പറപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്, അഥവാ അല്പമെങ്കിലും കീഴ്മേലായാൽ മുകളിൽ നിന്നും താഴേക്ക് വീഴും. ഊഞ്ഞാൽ ബാപ്ദാദ എല്ലാവർക്കും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ സദാ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലേ. മാതാക്കൾക്ക് ഊഞ്ഞാലാടിയിതിന്റെയും ആട്ടിയിതിന്റെയും അനുഭവമുണ്ട്. ഏതു കാര്യത്തിലാണോ അനുഭവിക്കുകയായിട്ടുള്ളത് ആ കാര്യം തന്നെയാണ് ബാപ്ദാദ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പുതിയ കാര്യമൊന്നമല്ലല്ലോ അല്ലേ. അനുഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുക എളുപ്പമാണോ ബുദ്ധിമുട്ടാണോ?

ഇന്ന് ഇത് ഏതു സഭയാണ്. എല്ലാവരും തന്നെ സഹജയോഗികളും സഹജ പുരുഷാർത്ഥികളും സഹജ പ്രാപ്തിസ്വരൂപരുമാണ്. അതോ ചിലപ്പോൾ സഹജയോഗികളും മറ്റുചിലപ്പോൾ കഷ്ടപ്പാട് യോഗിയുമാണോ? സഹജ പുരുഷാർത്ഥിയെന്നാൽ വന്നിരിക്കുന്ന ഹിമാലയ പർവ്വതം പോലെയുള്ള സമസ്തകളെ പോലും പറക്കുന്ന കലയുടെ ആധാരത്തിൽ സെക്കന്റു കൊണ്ട് മറിക്കടക്കുന്നവരെന്നാണ്. മറിക്കടന്നുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്തോ ഒരു സാധനമുണ്ടായിരുന്നു, അതുകൊണ്ടല്ലേ അതിനെ കടന്നു പോയത്. ഇപ്രകാരം സഹജമായി മറിക്കടന്ന് പറന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലേ, അതോ ഇടയ്ക്ക് പർവ്വത മുകളിലേക്ക് താഴ്ന്ന് വന്നിരിക്കാറുണ്ടോ? ചിലപ്പോൾ നദിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നു, ചിലപ്പോൾ ചിലർ കാട്ടിലേക്കിറങ്ങി പോകുന്നു. എന്നിട്ട് എന്താണ് പറയുന്നത്? ഇവിടെ നിന്നും പുറത്തെടുക്കും, രക്ഷിക്കും. ഇങ്ങനെ നിലവിളിക്കുന്നവരല്ലല്ലോ, അല്ലേ. ഭക്തിയുടെ സംസ്കാരം സമാപ്തമായില്ലേ. ദ്രൗപദിയുടെ നിലവിളി അവസാനിച്ചോ, അതോ ഇപ്പോഴും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ? ഇപ്പോൾ അധികാരിയായി മാറിയില്ലേ. നിലവിളിയുടെ സമയം സമാപ്തമായി. സംഗമയുഗം പ്രാപ്തിയുടെ സമയമാണ്, നിലവിളിയുടെ സമയമല്ല. സഹജ പുരുഷാർത്ഥിയെന്നാൽ എല്ലാവരെയും മറിക്കടന്ന് സഹജ പ്രാപ്തി നേടുന്നവർ. സഹജ പുരുഷാർത്ഥി സദാ വർത്തമാനത്തിലേയും ഭാവിയലേയും പ്രാലബ്ധം നേടുന്ന അനുഭവിയായിരിക്കും. പ്രാലബ്ധം അത്രയും സ്പഷ്ടമായി സ്ഥൂല നേത്രങ്ങളാൽ സദാ കാണപ്പെടും, സ്ഥൂല വസ്തു സ്പഷ്ടമായി കാണപ്പെടുന്ന പോലെ. ഇപ്രകാരം ബുദ്ധിയുടെ അനുഭവ നേത്രങ്ങളിലൂടെ അതായത് മൂന്നാമത്തെ ദിവ്യ നേത്രത്തിലൂടെ പ്രാലബ്ധം കാണപ്പെടും. സഹജ പുരുഷാർത്ഥി ഓരോ ചുവടിലും കോടികളെക്കാൾ അധികം സമ്പാദ്യമുള്ളതായി അനുഭവം ചെയ്യും. സ്വയത്തെ സദാ സംഗമയുഗത്തിലെ സർവ്വ വജനാവുകളാലും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആത്മാവായി അനുഭവം ചെയ്യും. ഏതെങ്കിലും ഒരു ശക്തിയിലോ, ഗുണങ്ങളുടെ വജനാവിലോ, ജ്ഞാനത്തിന്റെ പോയന്റുകളുടെ വജനാവിലോ, സന്തോഷത്തിലോ ലഹരിയിലോ ഒന്നിലും കുറവ് അനുഭവപ്പെടുകയില്ല. കുറവ് അനുഭവപ്പെടുന്നത് വീഴാനുള്ള സാധനമാണ്. അതൊരു കുഴിയായി മാറുന്നു, കുഴിയിലേക്ക് വീണു പോകുന്നു. മാംസ പേശികൾ കോച്ചി പിടിക്കുമ്പോൾ പരവശരാകുന്നില്ലേ, ഇതും ബുദ്ധിയുടെ കോച്ചിപിടുത്തമാണ്, അപ്പോൾ സങ്കല്പം വളഞ്ഞു പോകുന്നു. ശക്തിശാലിയും സമ്പന്നരുകുന്നതിനു പകരം ദുർബ്ബലരും നിറവില്ലാത്തവരുമായി മാറുന്നു. സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് കോച്ചിപിടുത്തമായില്ലേ. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെന്തിനാണ്? എന്നിട്ട് വഴി വളഞ്ഞതാണെന്ന് പറയുന്നു. അല്ലാതെ നിങ്ങൾ വളഞ്ഞിരിക്കുകയല്ലേ? വളഞ്ഞ വഴിയെ നേരേയാക്കിയിരിക്കുകയല്ലേ! ശക്തി അവതാരമായിരിക്കുന്നതെന്തിനാണ്? വളഞ്ഞതിനെ നേരേയാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. എന്ത്

കോണ്ട്രാക്ടാണെടുത്തിരിക്കുന്നത്? ഏതുപോലെ ഈ ഹാളിന്റെ വളവ് നിവർത്തി നേരേയാക്കി, അതുകൊണ്ടല്ലേ സുഖമായി ഇരിക്കാൻ പറ്റുന്നത്. ഹാളിന്റെ കോൺട്രാക്ടറോട് ചോദിക്കൂ, ഇത് വളഞ്ഞിരിക്കുന്നല്ലോ നേരേയാക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും എന്നു അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചിരുന്നോ? അതിനെ നേരേയാക്കിയോ, അതോ വളഞ്ഞിരിക്കുന്നല്ലോ എന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നോ! ചിലയിടത്തു നിന്നും കല്ലുകൾ എടുത്തു കളഞ്ഞു, ചിലയിടത്ത് കല്ലുകൾ കെട്ടി, വളരെയധികം പരിശ്രമിച്ചു. നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും സ്വർഗ്ഗം പണിയുവാനുള്ള കോൺട്രാക്ട് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്, ഇല്ലേ. ഇങ്ങനെയൊരു കോൺട്രാക്ട് ഉണ്ടാക്കുന്നവർക്ക് ഒരിക്കലും വഴി വളഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയാനാവില്ല. പെട്ടെന്ന് വീണു പോകുന്നത് ശ്രദ്ധയുടെ കുറവാണ്. സാകാര രൂപത്തിൽ ഓർമ്മയില്ലേ, ആരെങ്കിലും വീഴുകയാണെങ്കിൽ എന്താണ് ചെയ്തിരുന്നത് - അവർക്ക് ടോളി കൊടുക്കുന്നത് നിർത്തുമായിരുന്നു. എന്തിന്? ഭാവിയിൽ ഇപ്രകാരം അശ്രദ്ധ കാണിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്. ടോളി കൊടുക്കുന്നത് വലി കാര്യമല്ല, ടോളി കൂട്ടികൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ളതു തന്നെയാണല്ലോ. എന്നാൽ ഇതും സ്നേഹമാണ്. ടോളി കൊടുക്കുന്നതും സ്നേഹമാണ്, നിർത്തലാക്കുന്നതും സ്നേഹമാണ്. പിന്നെയെന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നത്? അപ്രതീക്ഷിതമായി വഴി വളഞ്ഞു പോയെന്നോ വീണു പോയെന്നോ പറയുമോ? ഈ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഇപ്പോൾ അത്ര തിരക്കൊന്നുമായിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ 9 ലക്ഷം പ്രജകൾ പോലുമായിട്ടില്ല. ഒരു ലക്ഷമായപ്പോഴേക്കും സന്തോഷിച്ചിരിക്കുകയാണോ. (83 ൽ ഒരു ലക്ഷമായിരുന്നു സംഖ്യ). ഈ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം പരിധിയില്ലാത്ത മാർഗ്ഗമാണ്. സഹജ പുരുഷാർത്ഥിയെന്ന് ആരെയാണ് പറയുന്നതെന്ന് മനസ്സിലായോ. കോച്ചിപ്പിടിച്ചിരിക്കാതെ അവർ സ്വയം വഴികാട്ടിയായി മറ്റുള്ളവരെ സഹജമായി വഴി കടത്തി കൊണ്ടു പോകും. അവർക്ക് വെറും സ്നേഹമല്ല, പകരം അവർ ബാബയുടെ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നവരായിരിക്കും. അങ്ങനെ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ആത്മാവ് സഹജമായി നാലുഭാഗത്തുമുള്ള വൈബ്രേഷനിൽ നിന്നും വായുമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നും ദൂരെയായിരിക്കും, കാരണം ലയിച്ചിരിക്കുക എന്നാൽ ബാബക്കു സമാനം ശക്തിശാലിയെന്നാണ്, അവർ സകല പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്നും സുരക്ഷിതരായിരിക്കും. സമാനത വലുതിലും വലിയ സുരക്ഷിതത്വമാണ്. അവർ മായാപ്രഹായിയിരിക്കും, സുരക്ഷിതരായിരിക്കും. സഹജ പുരുഷാർത്ഥം എന്താണെന്ന് മനസ്സിലായോ. സഹജ പുരുഷാർത്ഥമെന്നാൽ അലസതയല്ല. ചിലർ അലസതയാണ് സഹജ പുരുഷാർത്ഥമെന്നു വിചാരിച്ച് നടക്കുന്നുണ്ട്. അവർ സദാ സമ്പന്നരായിരിക്കില്ല. അലസരായ പുരുഷാർത്ഥികളുടെ ഏറ്റവും വലിയ വിശേഷത അവരുടെ ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ മനസ്സ് ഉറുകികൊണ്ടിരിക്കും, പുറമെ പാടിക്കൊണ്ടു മിരിക്കും. എന്തു പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കും? സ്വന്തം മഹിമ പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. സഹജ പുരുഷാർത്ഥി സദാസമയത്തും ബാബയുടെ കൂട്ടുകെട്ട് അനുഭവിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള സഹജ പുരുഷാർത്ഥിയാണോ? സഹജ പുരുഷാർത്ഥിക്ക് സദാ സഹജ യോഗി ജീവിതത്തിന്റെ അനുഭവമുണ്ടാകും. അപ്പോൾ ഏതാണ് ഇഷ്ടം? സഹജ പുരുഷാർത്ഥമോ കഷ്ടപ്പാടോ? സഹജ പുരുഷാർത്ഥം തന്നെയാണ് ഇഷ്ടം, അല്ലേ. മനസ്സിനിഷ്ഠപ്പെട്ട ഒരു സാധനം ബാബ തരുമ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് വാങ്ങിക്കൂടാ. വിചാരിക്കാതെ തന്നെ സംഭവിക്കുന്നു എന്ന വാക്ക് മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻ പറയില്ല. ആഗ്രഹിക്കുന്നതൊന്ന്, സംഭവിക്കുന്നത് മറ്റൊന്ന്, എന്താ അങ്ങനെയുള്ളവരെ ശിവശക്തിയെന്നു പറയുമോ. ശിവശക്തിയെന്നാൽ അധികാരി. അധീനരല്ല. ഈ വാക്കുകൾ ബ്രാഹ്മണ ഭാഷയിൽ തന്നെ ഉള്ളതല്ല. സ്വന്തം ബ്രാഹ്മണഭാഷ അറിയാമല്ലോ, അല്ലേ. സംഗമയുഗത്തിന്റെ അതായത് സഹജ പ്രാപ്തിയുടെ വളരെയധികം സമയം പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞു. ഇനി ബാക്കി ഒരല്പം സമയമുണ്ട്. ഈ കിട്ടിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ സമയത്തിന്റെ വരദാനവും ബാബയുടെ വരദാനവും പ്രാപ്തമാക്കി സഹജ പുരുഷാർത്ഥിയാകുവാൻ സാധിക്കും. ബ്രാഹ്മണരുടെ പരിഭാഷ തന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ സഹജമാക്കുന്നവർ എന്നാണ്. ബ്രാഹ്മണരുടെ ധർമ്മവും കർമ്മവും തന്നെ അതാണ്. ബ്രാഹ്മണാത്മാക്കൾ എന്നാൽ ജന്മം കൊണ്ടും കർമ്മം കൊണ്ടും സഹജയോഗി, സഹജ പുരുഷാർത്ഥി. ഇവിടെ നിന്നും എന്തായിട്ടാണ് പോവുക?

മധുബൻ പരിവർത്തന ഭൂമിയാണെന്ന് പറയുന്നു. ബുദ്ധിമുട്ട് എന്ന വാക്കിനെ ഈ തപോഭൂമിയിൽ കത്തിച്ച് ചാമ്പലാക്കി പോകണം, പകരം സഹജ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ വരദാനം കൊണ്ടു പോകണം. പരിവർത്തന പാത്രം, അതായത് ദുഃഖ സങ്കല്പം ധാരണ ചെയ്ത് പോകണം, അപ്പോൾ വരദാനം ധാരണ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. ചിലർ പറയാറുണ്ട് - വരദാനം ബാബ തന്നു, പക്ഷെ അത് ആബുവിൽ തന്നെ വച്ച് മറന്നു പോയി. അവിടെ പോയിട്ട് നോക്കുമ്പോൾ വരദാനം കൂടെ പോന്നിട്ടില്ല. വരദാതാവിന്റെ വരദാനം യോഗ്യപാത്രത്തിലെടുത്തോ? എടുത്തേയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ അത് എങ്ങനെ കൂടെയുണ്ടാകും? തന്ന ആളിന്റെയടുത്ത് തന്നെയായി പോയി. അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്. കൂട്ടികൾ വളരെ സമർത്ഥരായി മാറിയിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം തെറ്റ് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല, ബാബ എന്തുകൊണ്ട് അങ്ങനെ ചെയ്തു, അറിയില്ല എന്നു പറയും. തന്റെ ദുർബ്ബലതകളെല്ലാം ബാബക്കു മേൽ ആരോപിക്കുന്നു. ബാബ വിചാരിച്ചാൽ

അതൊക്കെ നടക്കും, പക്ഷെ വിചാരിക്കില്ലല്ലോ. ബാബ ദാതാവാനോ, എടുക്കുന്നയാളാനോ? കൊടുക്കുന്നയാൾ കൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കും, പക്ഷെ എടുക്കേണ്ടവർ എടുത്താലല്ലേ. അതോ കൊടുക്കേണ്ടയാളും എടുക്കേണ്ടയാളും ബാബ തന്നെയാണോ. ബാബ എടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ നിറയും. അതുകൊണ്ട് എടുക്കുവാൻ പഠിക്കൂ. ശരി. മിലനം കഴിഞ്ഞില്ലേ. എല്ലാവരുമായിട്ട് ചിരിച്ചു, കളിച്ചു, എല്ലാവരുടെയും മുഖം കണ്ടു. ഈ സമയത്ത് വളരെ നല്ല സന്തോഷമുള്ള മുഖങ്ങളാണ്. എല്ലാവരും സന്തോഷത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലിലിരുന്ന് ആടുകയാണ്. അപ്പോൾ ഇത് മിലനമായില്ലേ. മിലനമെന്നാൽ മുഖം കാണിക്കുക, കാണുക. കണ്ടില്ലേ, പാത്രവും കിട്ടി, വരദാനവും കിട്ടി. ഇനി ബാക്കിയെന്തുണ്ട്? ടോളിയാണെങ്കിൽ ദീദി ദാദിമാരിൽ നിന്നും കിട്ടി, കഴിച്ചു. വ്യക്തരൂപത്തെ നിമിത്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ, പിന്നെ എന്തിനാണ് അവ്യക്തനെ വ്യക്തനാക്കുന്നത്. ദീദി ദാദിമാരൊക്കെ ബാബയ്ക്കു സമാനമല്ലേ. ദീദി-ദാദിമാരിൽ നിന്നും ടോളി വാങ്ങുമ്പോൾ എന്തു മനസ്സിലാക്കിയാണ് വാങ്ങുന്നത്? ബാപ്ദാദ ടോളി നൽകുകയാണ്. ദീദിയും ദാദിയുമാണ് തരുന്നതെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് തന്നെ തെറ്റാണ്. ഇനിയും ടോളി വേണമെന്ന ഇച്ഛയുണ്ട്, അല്ലേ. ടോളി കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ മുന്നിലേക്ക് ചെല്ലാമല്ലോ എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ശരി. ഇന്നു തന്നെ ക്യൂ നിന്ന് എല്ലാവരും ടോളി കഴിക്കൂ. ഹൃദയം എന്തായാലും ഒരിക്കലും നിറയുവാൻ പോകുന്നില്ല. ഹൃദയം നിറച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കണം, പക്ഷെ നിറഞ്ഞു പോകരുത്. കുറച്ചൊക്കെ ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. അപ്പോഴല്ലേ ഓർമ്മിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കൂ, നിറച്ചു കൊണ്ടിരിക്കൂ. നിറഞ്ഞു പോയാൽ പിന്നെ നിറഞ്ഞു പോയെന്നു പറയും. ഇപ്പോൾ കഴിക്കൂ, കുടിക്കൂ, ആനന്ദിക്കൂ. ശരി.

സദാ സഹജയോഗികളായ, സഹജ പുരുഷാർത്ഥികളായ, സദാ മറ്റുള്ളവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ എളുതാക്കുന്ന, അങ്ങനെയുള്ള ബാപ്സമാൻ മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാനായ, സദാ സമ്പന്നരായ, സർവ്വ വജനാവുകളാൽ സ്വ സഹിതം വിശ്വത്തിന്റെ സേവനം ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്കും ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളുടെ കൂടെ (മാതാക്കളോട്)

1. എല്ലാവരും തന്റെ കല്പത്തിനു മുമ്പുള്ള ചിത്രം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ? ബാബയുടെ കൂടെയുമാണ്, കൂടാതെ സേവനവും കാണിച്ചിട്ടുള്ളത് ഏതു ചിത്രത്തിലാണ്? ഗോവർദ്ധനപർവ്വതം ഉയർത്തുന്ന ചിത്രം! ഈ ചിത്രത്തിൽ ബാബയുടെ കൂടെ കുട്ടികളുമുണ്ട്, കൂടാതെ രണ്ടു പേരും സേവനവും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പർവ്വതത്തിന് വിരൽ കൊടുക്കുന്നത് സേവനമല്ലേ. സഹയോഗിയായതിന്റെ ഓർമ്മചിഹ്നവുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് മനസ്സിൽ ഉത്സാഹം കൊണ്ടു വരുന്നില്ലേ. വിരൽ സഹയോഗത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. എല്ലാവരും ബാപ്ദാദയുടെ സഹയോഗികളല്ലേ. ജന്മമെടുത്തതു തന്നെ എന്തിനാണ്? സഹയോഗിയാകുന്നതിനാണ്. അതിനാൽ സദാ സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കണം, നമ്മൾ ജനനത്താലെ സഹയോഗി ആത്മാക്കളാണ്. ശരീരവും മനസ്സും ധനവും, ആദ്യം അറിയില്ലായിരുന്നു, അതിനാൽ ഭക്തിയിൽ ചിലവഴിച്ചു. ഇനി ബാക്കിയെന്താണോ അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളത് അത് സത്യമായ സേവനത്തിൽ, ബാബയുടെ സഹയോഗിയായി ചിലവഴിക്കുകയാണ്. 99 ശതമാനം നഷ്ടപ്പെടുത്തി, ബാക്കി ഒരു ശതമാനം അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഥവാ അതും സഹയോഗത്തിൽ ചിലവഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എവിടെ ചിലവഴിക്കും. നോക്കൂ, എവിടെ സത്യയുഗത്തിലെ രാജാവ്, ഇന്ന് ആരാണ്? ശരീരത്തിൽ പോലും ശക്തിയെവിടെയുണ്ട്. ഇക്കാലത്തെ ചെറുപ്പക്കാർ വൃദ്ധരാണ്. എത്രമാത്രം വൃദ്ധർക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയും അത്രയും ചെറുപ്പക്കാർക്ക് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പേരിനു മാത്രമുള്ള ചെറുപ്പമുണ്ട്. ധനവും നഷ്ടപ്പെടുത്തി, ദേവതയിൽ നിന്ന് കച്ചവടം ചെയ്യുന്ന വൈശ്യരായി മാറി. മനസ്സിന്റെ ശക്തിയും എവിടെയുണ്ട്, അലഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ മനസ്സിന്റെ ശക്തിയും ധനവും ശരീരവും എല്ലാം നശിപ്പിച്ചു, ബാക്കിയെന്തുണ്ട്? എന്നാലും നന്ദി പറയൂ. അവശേഷിച്ച ശരീരവും മനസ്സും ധനവും ഈശ്വരീയകാര്യത്തിൽ ചിലവഴിക്കുന്നതിലൂടെ 21 ജന്മം 2500 വർഷത്തേക്ക് ശേഖരിക്കപ്പെടും. അങ്ങനെയുള്ള സഹയോഗികളായ കുട്ടികൾക്ക് ബാബ സ്നേഹവും നൽകുന്നു, സഹയോഗവും നൽകുന്നു. ആ സഹയോഗത്തിന്റെ ചിത്രം ഇപ്പോഴും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ശരിക്കും ചെയ്തുകൊണ്ടുവരികുന്നു, ചിത്രം കണ്ടുകൊണ്ടുവരികുന്നു. ആരും മരിച്ചതിനു ശേഷം തന്റെ ചിത്രം കാണാറില്ല. നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കെ നിങ്ങളുടെ കല്പത്തിനു മുമ്പുള്ള ചിത്രം കാണുന്നു. ആദ്യം തന്റെ തന്നെ ചിത്രത്തിന്റെ പൂജ ചെയ്തിരുന്നു. അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ മഹിമ ചെയ്തില്ലായിരുന്നു, ആയി തീരുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ എല്ലാവരും സഹയോഗികളാണല്ലോ. സദാ ഓരോ കാര്യത്തിലും സഹയോഗം നൽകുന്നതിനുള്ള ശുഭസങ്കല്പം വയ്ക്കണം. എപ്പോഴും ഏത് പ്രകാരത്തിലുള്ള അന്തരീക്ഷത്തെയും

ശക്തിശാലിയാക്കുന്നതിൽ സഹയോഗിയായിരിക്കണം. അന്തരീക്ഷത്തെപ്പോലും കീഴ്മേൽ മറിയാൻ അനുവദിക്കരുത്. സഹയോഗിയാകുന്നതിനു പകരം ഒരിക്കലും കോലാഹലമുണ്ടാക്കുന്നവരാകരുത്. സദാ സഹയോഗിയെന്നാൽ സദാ സന്തുഷ്ടം. ഒരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല, നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കൂ, പറന്നു കൊണ്ടിരിക്കൂ. ഏത് സങ്കല്പം വന്നാലും മുകളിൽ കൊടുത്തിട്ട് സ്വയം നിർസങ്കല്പമായി മാറി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. അഭിപ്രായം പറയുക, സൂചന നൽകുക അത് വേറൊരു കാര്യം, കോലാഹലത്തിൽ വരികയെന്നത് വേറെ കാര്യം. സദാ ഏകരസമായിരിക്കണം. സങ്കല്പങ്ങൾ നൽകി, നിർസങ്കല്പമായി. സദാ സ്വയം സേവനത്തിന്റെ ഉന്നതിയിലും മൂഴുകിയിരിക്കൂ, കൂടാതെ സർവ്വരെ പ്രതിയും ശുഭഭാവനയും പുലർത്തൂ. ശുഭഭാവനയിലൂടെ ഏത് സങ്കല്പം വെച്ചുവോ അത് പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടും. ശുഭസങ്കല്പങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടാനുള്ള സാധനമാണ് ഏകരസ അവസ്ഥ. ശുഭചിന്തനം, ശുഭചിന്തക്-ഇതിലൂടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സമ്പന്നമാകും. നാനാഭാഗത്തേയും അന്തരീക്ഷത്തെ ശക്തിശാലിയാക്കി മാറ്റുക, ഇതാണ് ശക്തിശാലിയായ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളുടെ കർത്തവ്യം. ശരി.

വരദാനം :- അവ്യക്തപാലനയിലൂടെ ശക്തിശാലിയായി മാറി അവസാനം (last) വന്ന് വേഗം (fast)പോയി ആദ്യ (first) നമ്പറിന്റെ അധികാരിയായി ഭവിക്കൂ.

അവ്യക്തപാർട്ടിൽ വന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ തീവ്രഗതിയിൽ പോകാനുള്ള ഭാഗ്യം സഹജമായി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അവ്യക്തപാലന സഹജമായി തന്നെ ശക്തിശാലിയാക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ ആര് എത്രമാത്രം മുന്നോട്ടു പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു അത്രയും മുന്നോട്ട് സാധിക്കും. ഈ സമയം അവസാനം വന്ന് വേഗം പോയി ആദ്യം വരാനുള്ള വരദാനം പ്രാപ്തമാണ്. അതിനാൽ ഈ വരദാനത്തെ ജീവിതത്തിൽ ഉപയോഗിക്കൂ, അതായത് സമയത്തിനനുസരിച്ച് വരദാനത്തെ സ്വരൂപത്തിൽ കൊണ്ടു വരൂ. എന്താണോ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത് അത് ഉപയോഗിച്ചാൽ ആദ്യനമ്പറിൽ വരാനുള്ള അധികാരം പ്രാപ്തമാകും.

സ്ലോഗൻ :- സ്വമാനത്തിന്റെ സീറ്റിൽ സെറ്റായിരുന്നാൽ സർവ്വരുടെയും മാനം താനേ പ്രപ്തമാകും.